

“

Fotoğraf ilkeleri

”

Yazı ve Fotoğraflar

Ecz. Atilla Aşan

Bu sayıda da kompozisyon kurallarını detaylandırmaya devam ediyoruz. Bir fotoğrafı çekerken hangi kuralların uygulanacağını bulmak için yapılması gereken bir şey vardır: O da fotoğrafı çekmeden önce kendimize "ben bu fotoğrafı ne için çekmek istiyorum?" sorusunu sormak. Bu soruya verilen cevaba göre kompozisyon kuralları ve çekim tekniği belirlenmektedir.

DOĞRULTU / YÖN

Fotoğrafların daha çekici hale getirilmesi için objelerin doğrultu ve yönlerine dikkat edilmelidir. Fotoğrafın içine doğru bir hareket, estetik olarak çok daha etkileyicidir. Dışarı doğru hareketler izleyicide "acaba nereye gidiyor?" düşüncesini oluşturduğu için fotoğraftan uzaklaştırır. (Fotoğraf 1)

Ayrıca bu yüzden profilden görüntülenen insanların bakış ve gidiş yönlerinde, daha fazla boşluk bırakmaya özen gösterilmesi gerekir. (S, \, /, Z, V) grafik çizgilerinin doğrultusunda yerleştirilecek bir obje, kendiliğinden bir ilgi merkezi haline

1-Fomara, Osmangazi Heykeli

3-Pınarbaşı, Mezar

gelecektir. Çünkü bu çizgilerin yönlendirmesiyle izleyicinin gözü bu objeye doğru kayacaktır.

UYUM / RİTM

Uyum ve uyumsuzluk, fotoğrafta sıkça başvurulan kompozisyon yaklaşımlarındandır. Fotoğrafta uyum, benzer özellikler taşıyan unsurların bir arada kullanılmasıyla sağlanır. Uyum birkaç şekilde karşımıza çıkabilir.

a) Renk ve Ton Değerlerinde Uyum:

Görüntüde yer alan unsurların benzer renklere sahip olmasıyla elde edilir. Ancak her zaman renklere uyumu aramaya çalışmak anlamlı olmaz. Bazen, uyumlu renkler kullanmak yerine kontrast (karşıt) renkler kullanmak daha etkilidir. (Fotoğraf 4)

2-Kapatokya, Cepli Rahip

4-Cumalıkızık, Kırmızılı Kız

b) Biçimde uyum: Fotoğrafta yer alan nesnelerin aynı biçimde olması uyum yaratır. Bir balıkçının tezgahındaki balıklar, bir manavın tezgahındaki domatesler veya eski bir çatıdaki kiremitler biçimsel uyuma örnektir.

c) İçeriksel Uyum: Objelerin

5-Beşyol, Yeşil Bursa

birbiriyle ya da arka planlarıyla arasındaki ilişkide ortaya çıkan uyumdur. Gülümseyen iki çocuk, ağlayan çok sayıda bebek, sabanıyla tarlayı süren bir çiftçi, bir gecekondunun önündeki yırtık kazaklı çocuk gibi konular içeriksel uyumu sergiler.(Fotoğraf 2,3)

BELİRGİNLİK

Fotoğrafı çekilen konunun izleyici tarafından algılanabilir olması önemlidir. Konu formu, rengi ve ışığıyla belirginse, algılamada bir sorun yaşanmaz.(Fotoğraf 7) Konunun belirginliğini

artırabilmek için, konunun ilk görüldüğü anda fotoğrafının çekilmesi yerine, konunun çevresinde dolaşarak uygun bir çekim açısı aranması gerekir. Farklı yükseklikler, farklı objektifler, farklı filtreler, hatta farklı filmler denenerek en uygun koşullar sağlanmalıdır.(Fotoğraf 6-7) Tabi ki bir tek doğru yoktur. "Belirginliği en yüksek olan fotoğraf en iyisidir." diye de bir kural yoktur. Ancak, "ne" anlatılmaya çalışıldığı ve bunun "nasıl" yapıldığı önemlidir.

Kaynak:

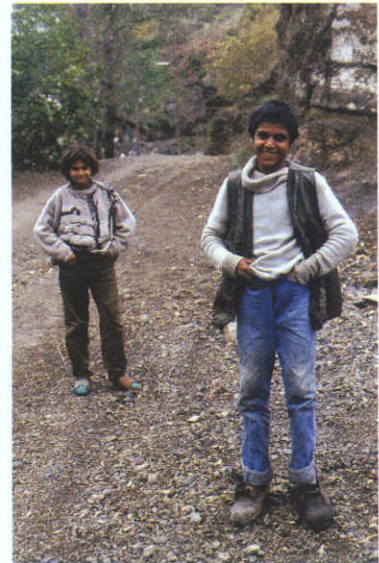
Emre İkizler Temel Fotoğraf

6-Dağ Köyleri, Yine de Gülebilmek 1

7-Gitar, 105 Macro

8-Dağ Köyleri, Yine de Gülebilmek 2

“

MİLLİ MÜCADELEMİZİN GİZLİ KAHRAMANLARINDAN BİRİ

Bursa'nın İlk Müslüman Eczacısı

Mehmet Şükrü Arna

Ecz. Ramiz Fidan

”

Osmanlı İmparatorluğu'nun uzun yıllar (1326- 1453) başkenti olan Bursa'da eczacılık mesleği önceleri Türklerin elindeydi. Özellikle 12 Mayıs 1400 tarihinde inşa edilen Yıldırım Darüşşifası'nda 2 tane Saydalan ve 2 tane de Şerbetçi kadroları bulunmaktaydı. Yıldırım Darüşşifası'nda merhemleri, dirhemleri, kursları, pastilleri hazırlayanlara Saydalan (eczacı), şurupları ve şerbetleri hazırlayanlara ise Şerbetiyan veya Şerbetçi denirdi. Bu görevlerde bulunan eczacılarımızın tamamı Türk ve Müslümanlardı.

Yıldırım Darüşşifası'nın 9 Şubat 1854' Bursa

Depremi'nde yıkılmasından sonra Türk eczacılar bir süre serbest eczacılık yapmışlarsa da zamanla eczacılık ve eczahaneler birer birer gayrimüslim eczacıların eline geçmiştir. Bunun nedenleri ise;

14 Mayıs 1839 tarihinde açılan Mekteb-i Tıbbiye-i Mülkiye-i Şahane'nin eczacı sınıfına kaydolan öğrenciler 3 yıl bir eczahane staj yaptıktan sonra eczacıdan aldıkları başarı belgesi ile eczacı sınıfına başvurmaktaydılar. Fransızca ve matematik derslerinden sınava girip, başarılı olduktan sonra akademik eğitimlerine devam edebilmekteydiler. Azınlıklar anadillerinin Latin kökenli olmasından dolayı Fransızca'yı daha çabuk öğrenebiliyorlardı. Ayrıca 1800'lü yıllarda Osmanlı'da tüm eczacılar gayrimüslim olduğundan staj sorunu da yaşamıyorlardı. Müslümanlar ise bir gayrimüslimin yanında çalışmaktan utandıkları ve staj yapmak isteseler bile azınlık eczacılarından hiç destek görmedikleri için uzun yıllar eczacılık sınıfına girememişlerdir. Türklerden üst düzey eğitim alanlar genellikle askeri veya devletin idari kadrolarını tercih etmekteydiler. Dinen de ticaretle uğraşmanın uygun (kantarın topuzunun kaçması vs.) görülmemesi de Türklerin eczacı olamamasını etkileyici faktörlerden biridir. Aynı yıllarda Bursa'da da durum farklı değildi. 1884 yılı Salnamesi'nde Bursa'da 191 mahalle, 13722 ev ve 9 eczahane kaydı bulunmaktadır. 1894 yılı Salnamesi'nde Bursa'da 208 mahalle, 10500 ev kaydı bulunurken eczahane sayısı 10'a yükselmiş, 1900 yılı Salnamesi'nde ise Bursa'da 173 mahalle, 13980 ev kaydı bulunmuş ve eczahane sayısı tekrar 9'a düşmüştür.

1886 yılı Bursa Salnamesi'ndeki kayıtlara göre Bursa'da;

	ERKEK	KADIN	TOPLAM
İslam	19895	18272	38172
Rum	2693	2449	5142
Ermeni	3429	3433	6862
Bulgar	22	--	22
Katolik	162	163	325
Yahudi	1175	1149	2324
Latin	6	4	10
Protestan	81	119	200
TOPLAM	27463	25594	53057

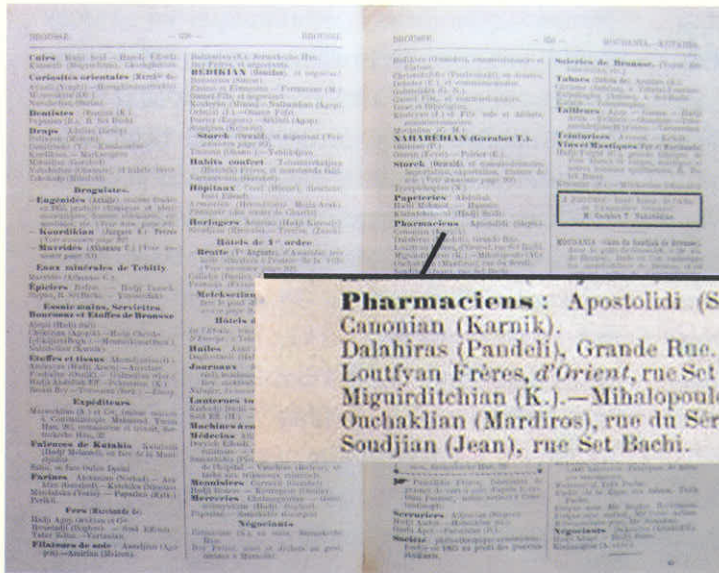
kişi yaşamıştır.

Yukarıdaki istatistiğe göre 1886 yılında Bursa'da her 5895 kişiye bir eczahane düşmekteydi.

Prof. Dr. Turhan Baytop hocamız İstanbul

Nejat Eczacıbaşı Vakfı'nın, 1839-1949 yıllarını kapsayan 'Belgelerle Eczacılık Tarihi' serilerini hazırlayan Eczacı Gülnur Sandalcı ve İnşaat Mühendisi Mert Sandalcı'nın kişisel arşivleri incelendiğinde de Bursa'da 9 eczahane bulunduğu tespit edilmiştir. Yapılan bu çalışmalar sonucunda 1890 yılında Bursa'da bulunan eczahaneler ve eczacılar şunlardır:

1. Krikor Sarrafyan 1888-1918 yılları arasında faal.
2. Jean Sucuyan 1888-1894 yılları arasında Setbaşı'ndaki eczahanesinde faal. 1894 yılında Eskişehir'e taşınmış.
3. Mardinos Uşaklıyan 1888-1894 yılları arasında Saray yolunda (Atatürk cad.)
4. Pandali Dalahias 1888-1921 yılları arasında Arayol'da eczahanesi var.
5. Stefan Apestoidi 1888-1894 yılları arasında faal.
6. K. Mıgırgıçyan- Al.Mihalopoulo 1888-1921 yılları arasında faal.
7. K. Mihail Opoulus 1888 yılında faal.
8. Karnig Kanonyan 1888-1894 yılları arasında faal. 1894 yılında Bilecik'e taşınmış.
9. Freres Loutfuyan 1888-1915 yılları arasında Setbaşı'nda Şark Eczahanesi'ni çalıştırmıştır.

Annuaire Oriental de Commerce 1890'da Bursa'daki Eczahaneler

1985 yayını olan TÜRK ECZACILIK TARİHİ adlı kitabının 131nci sayfasında bir Fransız yayını olan Annuaire Oriental de Commerce 9'u kaynak göstererek 1889-1890 yıllarında Bursa'da 7 tane eczahane olduğunu belirtmiştir. Sayın Hocam'ın kaynak olarak kullandığı kitabın ticari bir bülten olması nedeniyle, iki eczacımızın bu almanağa reklam vermemiş olabileceği kanaati, bu sayısal farklılığın sebebi konusundaki kanıları güçlendirmektedir¹.

1884, 1894 ve 1900 yılı Bursa Salnamelerinde de görüldüğü gibi ve çağımız eczacılık tarihi konusunda büyük bir aşkla çalışan

1890'lı yıllarda yukarıda görüldüğü gibi Bursa halkının ilaç gereksinimini gayrimüslim meslektaşlarımız karşılamışlardır. Bu yıllarda İstanbul'da Başta Eczacı Ethem Pertev (1871-1927) olmak üzere, Eczacı Hacı Hamdi Bey (1855-1909), Eczacı Beşir Kemal Pelin (1876-1942) eczahanelerinde yeni nesil Türk eczacılara staj imkanlarını büyük bir özveri ile kullanarak eczacılık ordusuna yeni neferler katmak için var güçleri ile çalışmışlardır.

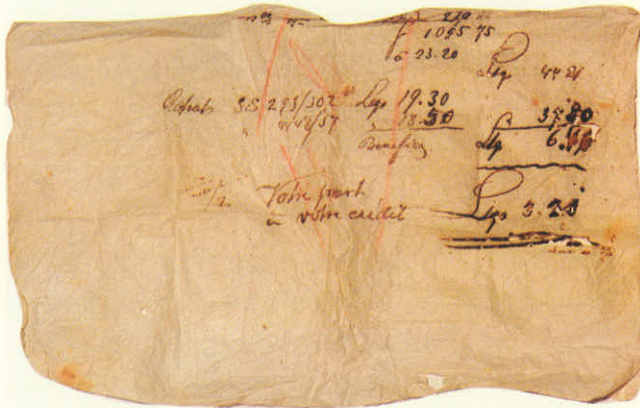
Bu misyonla yetişen genç eczacılardan birisi de 1883 Bursa doğumlu Eczacı Mehmet Şükrü Bey'dir. Ecz. Ethem Pertev'e ait olan Eczahane-i Ethem Pertev'de (1895 yılında açılmıştır.) stajını tamamladıktan sonra Mekteb-i Tıbbiye-i Mülkiye-i Şahane'nin ecza sınıfına girip, 1902 yılında aynı yıl Mustafa Hakkı Bey (Nalçacı) ile birlikte mezun

olduktan sonra memleketi olan Bursa'ya gelmiş ve 1905'li yıllarda Saray Caddesi'nde (Atatürk Caddesi) şimdiki Büyükşehir Belediyesi'nin karşısında MEHMET ŞÜKRÜ ECZAHANESİ'ni açarak Bursa'nın ilk Türk ve Müslüman eczacısı olarak meslek hayatına başlamıştır.

Eczacı Mehmet Şükrü, Eczacı Ethem Pertev'den almış olduğu misyonu Bursa'da da devam ettirmiş ve bu çalışmalarının meyvelerini de almaya başlamıştır. Eczahanesini açtıktan 9-10 yıl sonra Bursa, 15 gayrimüslim eczacının eczahanelerinin yanında, 5 tane de Türk ve Müslüman eczacı ve eczahanesi olan bir şehir olmuştur.

I. Dünya Savaşı'nın sonunda ülkemiz işgal güçleri tarafından paylaşılmaya başlanmıştır. Ecz. Mehmet Şükrü 1919 yılı sonlarında genç meslektaşı Eczacı Mümtaz Bey'in babası Yıldız Hanı'nın sahibi Sadık Bey, Salih Hoca, Mümtaz Şükrü Bey ve Mehmet Ali Bey ile birlikte Bursa Kuva-i Milliye Örgütü'nün kurulması için büyük emek vermiştir.

8 Temmuz 1920 tarihinde Bursa'nın Yunanlılar tarafından işgal edilmesi ile Ecz. Mehmet Şükrü Bey bir yandan eczahanesinde Bursa halkına şifa dağıtırken, bir yanda da eczacılık sınıfında dönem arkadaşı, Bursa Belediye Kimyageri, daha önce de Şam Tıbbiyesi Eczacılık Mektebi öğretim görevlisi olan Eczacı Mustafa Hakkı Bey (Nalçacı) ve Bursa'nın diğer yurtsever kişileri ile birlikte Yunanlılar aleyhine istihbarat toplamaya ve elde edebildikleri bilgileri Ankara Hükümeti'ne iletmeye çalışmışlardır. Fakat, 19 Aralık 1920 Pazar günü

Mehmet Şükrü Eczahanesi'nde yapılan bir reçete

Mehmet Şükrü'nün Eczahanesine ait ilaç kutusu

Ecz. Mehmet Şükrü Bey, Ecz. Mustafa Hakkı Bey, Ecz. Mümtaz Bey'in babası Hancı Sadık Bey'in de aralarında bulunduğu 21 vatansever, Yunanlılar tarafından tutuklanarak Yunan Komutanlığı'na (şimdiki valilik binası) götürülmüşler ve 14 Ocak 1921 Cuma günü hapis haneye çevrilen Tavukpazarı Medresesi'ne nakledilmişlerdir. 16 Ocak 1921 Pazar günü hapis hane müdürü Mihalaki tarafından sorguları yapılarak harp divanına gönderilmişler, 22 Ocak 1921 tarihinde de harp divanı başkanı Albay Galinos, Ecz. Mehmet Şükrü, Hancı Sadık ve 4 vatansever, Yunan Ordusu'nun hareketini şifre ve diğer araçlarla Türk Hükümeti'ne bildirmek ve aynı zamanda Yunan Ordusu'nun güvenliğini tehlikeye sokmak suçundan Yunan Askeri Ceza Kanunu'nun 50, 129, 194, 193, 1950 ve Yunan Ceza Kanunu'nun 50, 257, 123, 124, 109, 57nci maddelerince önce ölüm cezasına ardından da 20 yıl kürek cezasına çarptırılmışlardır. 1921 yılı Mayıs ayında Yunanistan'a sürgüne gönderilmişlerdir. Ecz. Mehmet Şükrü, 1923 yılında mübadele ve savaş esirlerinin takas edilmesi ile Bursa'ya dönebilmiştir. Esaret günlerinde eczahanesini ailesi idame ettirmiştir.

Eczacı Mehmet Şükrü Bey'in eşi Rukiye Hanım'la olan evliliğinden 1912 yılında kızı Nebahat, 1919 yılında oğlu Necmettin ve 1920 yılında da oğlu Necati dünyaya gelmiştir. Henüz kızı 7, büyük oğlu 1 yaşında ve küçük oğlu ise kundakta bebekken, çocuklarının geleceğini düşünmeksizin, vatan uğruna ölümü, sürgünü, her türlü eziyet ve işkenceyi göze almış onurlu bir meslektaşımızdır.

Eczacı Mehmet Şükrü Bey'in Yunanistan'ın hangi şehrinde tutuklu kaldığını kayıtlarda bulamadım. İstanbul Yunanistan Konsolosluğu Kültür Ateşeliği bölümüyle yaptığım görüşmede Yunanistan'da Halkidiki bölgesinde, Arnea kasabası olduğunu tespit ettim².

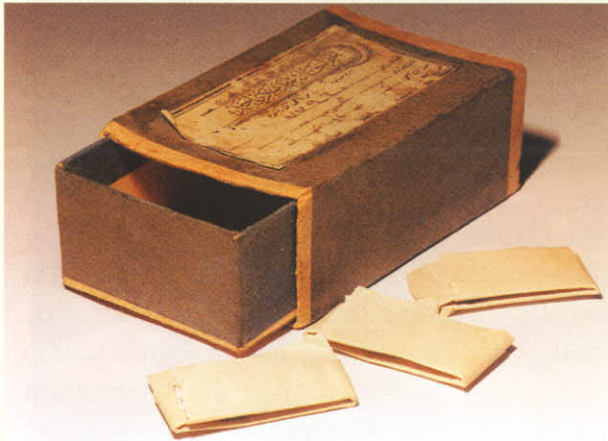
Artık Cumhuriyet kurulmuştur. Değişik dönemlerde Bursa Belediye encümeninde görevler alan Ecz. Mehmet Şükrü Bey, 1 Ekim 1927 tarihinde Bursa Belediye Başkanı seçilmiştir. 20 Şubat 1928 tarihine kadar sürdürdüğü Belediye Başkanlığı görevi süresince Bursa halkının hem sağlık sorunlarının çözümü hem de sosyal konularda hizmet vermiştir³.

Soyadı Kanunu'nun çıkmasıyla ARNA soyadını almış ve eczahanesinin adını MEHMET ŞÜKRÜ ARNA ECZAHANESİ olarak değiştirmiştir. 1940 yılının Eylül ayında vefat etmiştir. Varisleri eczahaneyi bir süre çalıştırdıktan sonra 1945 yılında uzaktan akrabaları olan, Bursa'nın ilk kadın serbest eczahane eczacısı Eczacı Güzide Noyan'a devretmişlerdir. Eczahanenin adı da Noyan Eczahanesi olarak değiştirilmiştir⁴.

Ruhun şadolsun.

R.F.1 : Bu konudaki çelişki konusunda Prof. Dr. Emre Dölen, Prof. Dr. Afife Mat, Prof. Dr. Turhan Baytop'un kızı Doç Dr. Feza Günergün ve Mert Sandalcı da aynı görüştedirler.

R.F.2 : Yunanistan'daki Halkidiki bölgesinde, Arnea kasabasında eski bir hapisane bulunmaktadır. M. Şükrü Bey'in soyadının ARNA oluşu bu kasabada sürgün olduğunu

düşündürmektedir.

R.F.3 : Şu ana kadar Bursa Büyükşehir Belediyesi'nde meslektaşımız Eczacı Mehmet Şükrü ile ilgili fotoğrafından başka bir belgeye rastlanamamıştır.

R.F.4 : Eczacı Güzide Noyan Eczahanesi'ni Ocak 1953 tarihinde Eczacı Mefküre Yeşin'e devretmiştir. Eczanenin adı Mefküre Eczanesi olmuştur. Eczacı Mefküre Yeşin de eczanesini Ağustos 2003 tarihinde Eczacı Mustafa Tokoğlu'na devretmiş ve eczanenin adı Tokoğlu Heykel olmuştur.

KAYNAKÇA

- 1- Prof. Dr. Turan Baytop - Türk Eczacılık Tarihi - İstanbul 1985
- 2- Ecz. Naşit Baylav - Eczacılık Tarihi - İstanbul 1965
- 3- Mehmet Şükrü Eğilmez - Milli Mücadelede Bursa - Bursa 1936
- 4- Yılmaz Akkılıç Kurtuluş Savaşı'nda Bursa - Bursa 1997
- 5- Ecz. Gülnur Sandalcı, İnş. Müh. Mert Sandalcı Arşivi
- 6- Kazım Baykal - 2000 Yıllık Bursa Belediyesi - Bursa 1976
- 7- Bursa Kadı Sicilleri C 1/53 4-6 Vakfiyesi Sultan Yıldırım
- 8- Prof. Dr. Osman Çetin - Kadı Sicilleri Işığında Yıldırım Darüşşifası- İlahiyat Fakültesi Yayını
- 9- Canip Bey- Bursa'da İşgal Günlüğü 1920-1922 (Bursa Vilayetinde Yunan Fecayii)- Bursa 1925- Sadeleştirenler: Turgay Gündüz, Ali Hasan Karataş, Adem Apak - İstanbul 2004
- 10- Ecz. İbrahim Balmumcu Anıları
- 11- Bursa Nüfus İdaresi Kayıtları
- 12- Bursa Büyükşehir Belediye Başkanları Panosu
- 13- Arif Kaplanoğlu Arşivi
- 14- Famakolog Dergisi Eylül 1940
- 15- Annuaire Oriental de Commerce 9

“Commodore 64’ten internet devrimine,,

Ecz. Fevzi Yapıcı

Merhaba.

Benden “Oda bülteninde yayınlanmak üzere bilgisayar üzerine bir yazı” yazmam istendiğinde klavyenin başına geçip epeyce bir düşündüm. O kadar genel bir kavramdı ki bu konu, neresinden başlayacağımı kestiremedim.

Bilgisayarın eczanelerimize girmeye başlaması bundan 13-14 yıl evveline dayanıyor. Daha önceleri ise bu gün kişisel bilgisayar (Personel Computer) yerine Sinclair ZX 81, Sinclair Spectrum, ve bir çoğumuzun hatırlayacağı Commodore’lar vardı ve biz bunlarla minik, çok basit programlar yapar, oyunlar oynardık. Derken Apple, Apricot gibi markalar ardından da IBM ilk kişisel bilgisayarı tüketiciye yani bize sundu. Ve PC üzerinde yapılan çalışmalar neticesinde dibi olmayan bir bilgi kuyusu keşfedilmiş oldu. Bir ara

o kadar hızlı geliyordu ki bu sektör, siz satıcınızla oturup bir PC konfigürasyonu üzerinde, makinanız size teslim edilene kadar demode oluyordu. Fiyatlar da bu günle mukayese edersek astronomik rakamlardı. Örneğin ben ilk aldığım PC için 12.12.1992 yılında 2.500 USD vermiştim. Aldığım makina o yıllar için

oldukça iyiydi ama bu gün çocuğa verseniz “benimle dalga mı geçiyorsunuz” diyecektir. Oysa bu gün bu para ile biraz abartılı bir tabirle uzay üssü bile kurabilirsiniz.

Tarihçeden kısaca bahsettikten sonra bu gün yani ilk PC lafından yaklaşık 14 yıl sonra nerede olduğumuza bakarsak gerçekten çok ama çok mesafeler kat edilmiş. 14.400’lük modemlerin yerini gigabyte’larla

ifade edilen uydu bağlantıları, megabitlerle ifade edilen ADSL veya KabloNET bağlantıları var. İnternet eskiden sadece sörf (web sayfaları arasında gezinti) yapmakta kullanılıyordu, bu gün neredeyse bir yaşam biçimi.

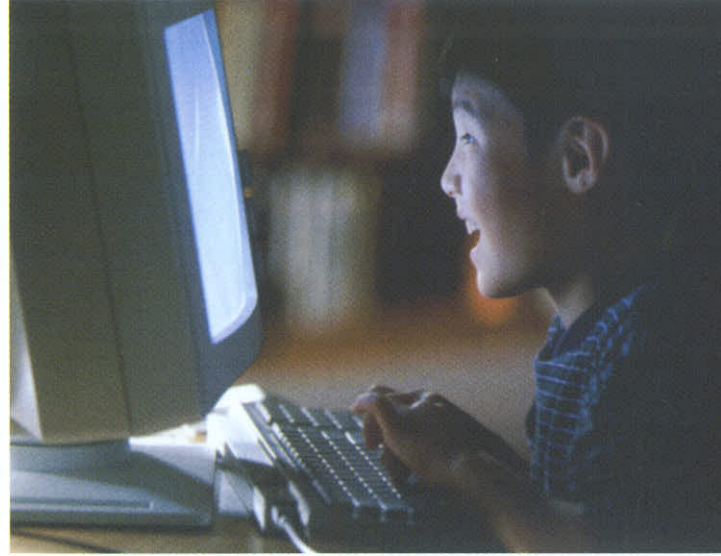
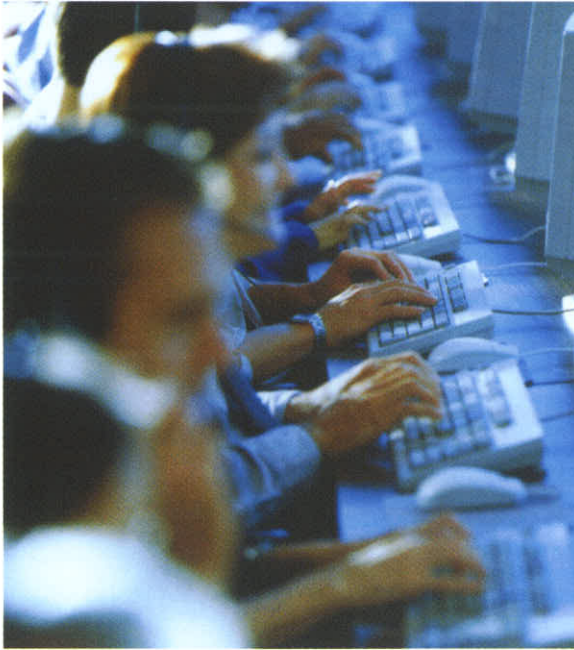
Emekli Sandığı uygulamasının zorlamasıyla belki de istemeye istemeye masalarımızın üstüne koyduğumuz bu makineler bugün eczanelerimizin, evlerimizin en vazgeçilmez öğeleri arasında çoktan yerini

aldı. Çocuklarımız okuma yazmayı sökmenden Half-Life, Counter-Strike, Age of Empires, Rise of Nations gibi oyunlarla sanal imparatorluklar kurup ülkeler fethediyor, medeniyetler kurup yaşatıyor. Chat servislerinin kuruluşu gelişmesiyle gerçek dostluklar sanal dostluklara dönüşmeye başladı. Hatta chatten tanışıp evlenenleri

bile duyar olmaya başladık. Tabii bunlar ilk ortaya çıktığı zamanlardaydı. Bu gün PC ile oyun oynamak, ders çalışmak, chat yapmak, sanal dostluklar kurup bunları gerçek dostluklara hatta evliliklere dönüştürmek o kadar doğal ki.

Ne yazık ki bunca güzellikleri bize sunan bu makine herkes tarafından "hayırlı amaçlarla" kullanılmadı, kullanılmıyor. Niyeti iyi olmayan kullanıcılar milyonlarca masum kullanıcının bilgisayarına sızarak bilgilerini alıyor, onların sistemlerini geri dönüşümsüz bir biçimde çökertebiliyor. Yani hayatımızın ortasına balıklama dalan PC ve internet bize çok güzel şeyler sunduğu gibi çok tehlikeli kapılar da açabiliyor. Eğer bilgisayarınıza koruyucu aşılari yaptırmadıysanız (antivirüs programları) ve bu aşılari periyodik olarak tekrarlamıyorsanız (güncelleme) sizi ciddi boyutta tehlike bekliyor demektir. Çünkü bu kötü niyetli kişiler PC'lerin elimiz ayağımız kadar gereksinim duyduğumuz bir şey olduğunu keşfetmekte hiç de gecikmediler. O nedenle hepimizin özellikle internete girdiği bilgisayarında mutlaka ama mutlaka güncel bir antivirüs programı olmalı. Bu programlar öyle büyük paralara da satılmıyor. Tüm bilgilerinizi kaybetmeniz sizin için çok önemli değilse tabii ki antivirüs programı almanız da gerekmez. Bir de bazılarının ağızındaki bilgisayarlara sızarak size ait önemli belgelere ulaşmalarını engellemek ve sisteminizdeki belgelerinizin ve dosyalarınızın güvenliğini

sağlamak için mutlaka Zone Alarm gibi bir duvar (bunlara Fire Wall deniyor) kurmalısınız. Bunlar zor gibi görünse de aslında basit ve kullanımı kolay programlardır.

Biraz da bilgisayarın oluşturan ana ünitelerden söz edelim. Bilgisayarın bir kasası, bir klavyesi ve faresi bir de monitörü vardır. Bunlar olmazsa olmaz ünitelerdir. Hoparlör CD-ROM veya DVD-ROM, scanner, yazıcı, modem, ağ bağlantı kartı ve hub ise gerekli olabilen ama olmasa da bilgisayarımızın çalışmasını engellemeyen üniteler. Kasa içerisinde güç ünitesi, anakart, bir işlemci (CPU- Hani şu pentium bilmem kaç ya da celeron ya da AMD bilmem kaç diyoruz ya işte o kısaca işlemleri yapan aygıt), Hard Disk (bilgilerimizin depolandığı birim) disket ve cd okuyucular ile ses, görüntü, ağ bağlantı, arzumuzaya göre tv veya digital uydu alıcı kartları da yine kasa içinde yer alır. Monitör ise bilgisayarın yaptığı işleri gözlerimizin önüne seren görüntü kaynağımızdır. Eskiden tam bir göz sağlığı düşmanı idiler. Şimdilerde ise LCD ve TFT denilen ince, oldukça güzel kalitede görüntü sunan ve gözlerimize dost monitörler mevcut. Bilgisayarı oluşturan bu ünitelerin her birine Hardware denir. Her bir Hardware'in çalışması için işletim sistemi diyeceğimiz (Operating System=OS) yazılıma tanıtılması gerekmektedir. Bunun için de Driver (Sürücü) dediğimiz dosyalara gerek duyulur. Bu dosyalar her bir Hardware ile birlikte üreticisi firma tarafından disket veya Cd içerisinde alıcısına sunulur. Bunları bilgisayarınızı ilk aldığınızda

size teslim edilen Cd ve disketler olarak mutlaka hatırlarsınız. Bu Cd ve disketler bilgisayarınızın çok önemli bileşenlerinin çalışması için mutlaka gerekli olduğundan, herhangi bir nedenle sisteminiz çöktüğünde, yeniden yükleme gerektiğinde başvurulacak önemli malzemelerdir ve bilgisayarınızın çalışmasını durdurduğu son güne kadar özenle saklanmalıdır.

Bilgisayarımıza gerekli Hardware'ları monte ettikten sonra bize hizmet vermesi için bir yazılımın yüklenmesi gerekir. Gerek disket gerek Cd gerekse internetten indirdiğimiz her bir programa Yazılım (Software) diyoruz. Bilgisayarın işletim sistemi olarak ülkemizde yoğunlukla Windows versiyonları kullanılıyor. Çok azı ise Linux adlı bir başka işletim sistemini tercih etmekte. Bilgisayarımıza işletim sistemini yüklediğimizde günlük hayatımızda hemen her işimizi görececek bir çok ek program da yüklenmiş olur. Örneğin, basit bir kelime-işlem programı (word-pad) internet gözetici (browser), internet explorer, e-posta gönderme ve alma aracı Outlook Express, basit bir grafik işleme programı Paint ve daha bir çok kullanışlı küçük ama gerekli yazılımlardır bunlar. Daha sonra da işimize göre seçeceğimiz ücretli yazılımlardan ediniriz. Örneğin, eczane programı, Windows Office, Antivirüs yazılımları... Artık burada sınır yok. Zevkinize ve ihtiyacınıza göre yüzlerce yazılım ekleyebilir, çalıştırabilirsiniz.

Hazır bahsi açılmışken, internet konusunda son günlerde bizleri yakından ilgilendiren gelişmeler oluyor. Emekli Sandığı, Bağ-Kur, SSK gibi kurumlar otomasyon sistemine geçti. Konsolide bütçeye tabi diğer kurumların geçmesi de an meselesi. Artık resmi reçete kabul eden her eczanenin bir bilgisayarı ve internet bağlantısı olmak zorunda. Bu da bizim ek harcamalar yapmamız demek. Kar marjlarımızın sürekli düştüğü günümüzde bu harcamaları en aza indirmeye çalışmamız da en doğal olanı. Söz gelimi internet bağlantısı için telefon faturanızda ne kadar para ayırıyorsunuz? Daha doğrusu ayırmak zorunda kalıyorsunuz? Şu sıralarda dial-up dediğimiz klasik telefon hattı üzerinden kurulan bağlantıların 1 saati yaklaşık 1.200.000.- TL'ye mal oluyor. Reçete yoğunluğunuza bağlı olarak günde en az 4 saat interneti kullandığınızı var sayarsak günde yaklaşık 6 milyon

TL' i, ayda 180.000.000.- TL gibi bir parayı internet bütçesi olarak ayırmanız gerekecektir. Ayrıca internette olduğunuz dakikalarda sizi arayanlar meşgul sesi duymak zorunda kalacaklardır. Bu işlemi cep telefonunuz vasıtası ile GPRS sisteminden yapmanız da mümkün. Bu şekilde bir bağlantı yine sadece reçete işlemeniz ve hiç sörf yapmamanız ve e-mail alıp göndermemeniz şartıyla 20-25 milyon TL'ye inebilir. Fakat GPRS bağlantısı çok yavaştır ve hastanızı dakikalarca bekletmek riskini göze almalısınız. Bir de GPRS teknolojisini kullanabilmek için uyumlu ve PC'nin yanı başından ayrılmayacak bir cep telefonu, bu telefonu PC ile ilişkilendirmek için de ek bir donanıma (data kablosu, kızılötesi, bluetooth gibi) ihtiyaç vardır. Tek bir telefonunuz varsa siz bankaya giderken ya telefonunuzu eczanenizde bırakacaksınız ya da eczanenizi internetten mahrum bırakarak telefonunuzu yanınıza alacaksınız. Bir alternatif bağlantı şekli de KabloNet dediğimiz sistemdir. Bunun aylık maliyeti kullanımınızla sınırlı olmamak kaydıyla 89.000.000.- TL kadardır. Üstelik sizin bilgisayarınız açılır açılmaz nete bağlanır ve siz netteyken telefonunuz da meşgul olmaz. Ancak bunu kullanabilmek için işyerinizin veya evinizin önünden kablo tv ağının geçiyor olması gerekir ki bu da kentimizde ne yazık ki belli bölgelerde bulunmaktadır. Bir de son zamanlarda adını sıkça duyduğumuz ADSL sistemi var ki bunda da hiç bir ek kablo çekmeksizin mevcut telefon hattınız üzerinden, aynı kablonette olduğu gibi bilgisayarınız açık olduğu müddetçe internete bağlı kalırsınız ve satın alırken talep ettiğiniz hıza göre de aylık sabit bir ücret verirsiniz. Telekomun mevcut tarifesine göre en yavaş bağlantı 128 k olmaktadır ve bunun bir defa alınan 49.000.000.- TL kurulum ve her ay alınan 49.000.000 TL sabit ücreti vardır.

Gelecek sayıda bilgisayarın bakımı ve devamlı canlı tutulması ile ilgili bilgilerimi sizlerle paylaşacağım. Bu konuda bilmek istediklerinizi fevzi@artvinli.com adresine yazabilirsiniz.

Gelecek sayıda buluşmak üzere, sağlıklılıkla kalın.

“Bursa dağ yöresi,”

Ecz. Erkan Aydın

Bültenimizin bu sayısında Dağ Yöresi adı verilen, Bursa'ya 45 dakika uzaklıkta bulunan Orhaneli, Keles, Büyükorhan ve Harmançık ilçelerine yer vereceğiz. Yıllardan beri geri kalmışlıktan ve makûs talihlerinden kurtulamamış olan Dağ Yöresi, folklorik özelliklerini yakın zamana kadar korumaya çalışsa da çağdaşlaşmanın etkileriyle bu özelliklerini yavaş yavaş yitirmektedirler.

Dağ Yöresi'ndeki köylerin oluşum ve kuruluşları incelendiğinde genel olarak Yörük ve Türkmenler tarafından kurulduğu görülür. Yörenin kuzey ve doğu yönlerinden Uludağ ile çevrilmesi sonucunda sosyo-ekonomik gelişmesi yavaş olmuştur. Yörenin toprak yapısı dalgalı arazidir. Büyükorhan çevresi ise kısmen düzlükle kaplıdır. Orhaneli, Keles ve Büyükorhan'dan farklı olarak Harmançık'ta İç Batı Anadolu iklimi hakimdir. Yöreden geçen Kocasu (Orhaneli Çayı) yörenin can damarı olmasına karşın potansiyelinden yeterince yararlanılmamaktadır.

Yöre ekonomisi genel olarak tarım,

hayvancılık, ormancılık ve madencilığe dayanır. Yine de var olan kaynakların yeterince kullanılmamasından dolayı hep geri planda kalmış ve yeterli ilgiyi görememiştir. Oysa yerleşim yeri olarak tarihi çok eski yüzyıllara dayanmaktadır.

M.Ö. 2000 yıllarında "Kavimler Göçü" sırasında Trakya'dan Anadolu'ya gelen "Thyniler" Bursa çevresine yerleşmişlerdir. Bu nedenle buradaki havalie Thyni anlamına gelen "Bthynia" denmiştir. Bthynia içinde yer alan Bursa, önce Hititler'in sonra da Lidyalılar'ın hakimiyetine girmiştir. Yörede Lidya döneminden kalan antik paralar bulunmuştur. Bursa ve havalisi zaman zaman çeşitli istila ve depremlere maruz kalmış, kentler ve yerleşim alanları büyük zarar görmüştür. Toprak altından çıkan kalıntılarda bunların etkileri açıkça görülmektedir.

Yöreye ilk gelen göçebe Yörük ve Türkmenler işte bu manzaralarla karşılaşmışlar, yerli Rumların bazılarının oturdukları yerleri terk ettiklerini görmüşlerdir. Yörük ve Türkmenler tarafından bu gibi yerlere "viran" veya "ören" adı

verilmiştir. Büyük yığıntı mezarlara ise "üy" yani "ev" adını vermişlerdir. Üy kelimesi zamanla Üyük veya Höyük şeklinde kullanılmıştır. Bursa'nın fethi öncesinde yöreye gelen Osmanlı kuvvetlerine en büyük yardımı ve kılavuzluğu bu Yörük ve Türkmenler yapmışlardır. 1261 yılında Bursa, Orhaneli ve Dağ Yöresi tekfurluk olarak yönetilmiştir. Bu durum Osman ve Orhan Gazi dönemine kadar devam etmiştir.

Yörede Bizans ve Roma dönemlerinden kalma çok sayıda manastır, tapınak, gymnasium, mezar ve yerleşim birimi kalıntıları ortaya çıkmıştır. Örneğin Keles'in Akpınar ve Belenören köyleri arasındaki Tazlak tepelerinde Roma dönemlerinden kalma Zeus Kersossos (Kersullos) (Zeus veya Odeion) tapınağı ve yerleşim birimi, aynı köylerin yakınında manastır denilen tepe, yine Keles'in Kemaliye köyünde bulunan Kızılkilise denilen tapınak ile Boğaçık mevkii altında Kilisecik denilen yerde küçük bir tapınak, Orhaneli'nin Letafet köyünde mezarlık, Serçeler ve Karaoğlan köylerinde yerleşim kanıtları, Fadıl köyünde, Keles'in Uzunöz ve Alpagut köylerinde tarihi kalıntılar, Hereke (Çayören) köyü çevresinden çıkan kalıntılar, Büyükorhan'ın Bayındır ve Derecik köylerinde tarihi kalıntı ve tapınak, Harmanlık'ın Nalbant, Gedikören, Ballısaray, Karaca, İshaklar, Kozluca, Ilıcaksu, Çatalsöğüt (Engüre)

Bayramlar mahallesinde de Lidya döneminden aslan başlı altın para v.b. kalıntıları çıkmış ve çıkmaktadır.

'Güzel geçit yeri' anlamına gelen Keles'in ise en eski yerleşim alanlarının Akçapınar, Belenören, Uzunöz ve Küçükkovacık'da olduğu tespit edilmiştir. Buralarda bulunan yazıtlar Elmar Schwertheim tarafından okunmuştur. Tapınak, M.Ö. I. yy ile M.S. I. yy arasında tarihlenmektedir.

Ağaçhisar köyünde ılıcanın üstündeki tepede de bazı tarihi kalıntılar vardır. Akçapınar köyü ile Belenören köyü arasında yerleşim kalıntıları yer almaktadır. Belenören'de, Kertil düzü, Alfan düzlüğü, Gelemiç'te Pelitörün mevkiinde Bizans döneminden kalan kalıntılar, Haydar'da Bizans kaldırım yolu, ikinci sit alanı ilan edilen Karaağız'da höyük, Menteşe'de tarihi kalıntılar, Sadağ'da Roma İmparatorluğu'ndan kalan hamamlar bulunmakta olup, yörenin hemen tüm köylerinde tarihi kalıntılar heykeller v.b. yer almaktadır. Ancak bu eserlerin çoğu hazineler tarafından tahrip edilmiş ve başka yerlere satılarak geçmiş dönemlere ait izler silinmiştir. Buna rağmen hem tarihi kalıntılar hem de doğal güzellikleri açısından gezip görülmeye değer yerlerden olan Dağ Yöresi, tüm ziyaretçilerine kapılarını açmıştır.

KAYNAK: Yörük ve Türkmen Diyarı BURSA Dağ Yöresi – Ömer Faruk Dinçel –Bursa 2003

Bizden Haberler

NAKİL YAPANLAR

1- Abdullah Güç	Cihan Eczanesi	Kestel
2- Mustafa Surhay Tokoğlu	Tokoğlu Siteler Eczanesi	
3- Metin Gürkök	Gürkök Eczanesi	
4- Aygün Kahraman	Biray Eczanesi	
5- Nermin Akınsal	Kemerçeşme Eczanesi	
6- İlker Bozkurt	Beşevler Sağlık Eczanesi	
7- Erol Mançuhan	Yeni Eczane	Gürsu
8- Cafer Yazıcı	Yazıcı Eczanesi	

ECZANESİNİ KAPATANLAR ÜYELİK DURUMU

1- Müzevver Mandıracı	Yeşilyayla Ecz	Serbest Ecz.
2- Cihan Akyol	Akcan Eczanesi	Serbest Ecz.
3- Filiz Sever	Sever Eczanesi	Serbest Ecz.
4- Özge Özkan	Uygar Eczanesi	Serbest Ecz. / İst.Ecz.Odası
5- Aslı Filiz	Yalıntaş Eczanesi	Serbest Ecz. / Zonguldak Ecz.Odası
6- Serpil Akçam	Pınar Eczanesi	Serbest Ecz. / Ankara Ecz.Odası

ODAYA KAYITLI OLUP ECZANE AÇANLAR

1- Yüksel Can	Ömür Eczanesi	
2- Emin Tarhan	Vatan Eczanesi	
3- Veliye Güvenç	Elif Sena Eczanesi	
4- Özler Kiriş	Yalıntaş Eczanesi	Mustafakemalpaşa

YENİ KAYITLI ECZANE AÇANLAR

1- Furkan Kaya	Yakamoz Eczanesi	Mustafakemalpaşa
2- Melih Öktem	Şifa Eczanesi	İnegöl
3- Nejat Atmaca	Nilüfer Hayat	
4- Servet Karahan	Servet Eczanesi	Gemlik
5- Duygu Adıgüzel	Saibe Eczanesi	
6- Gökçe Özer Andade	Uygar Eczanesi	
7- Nurcihan Feyzioğlu	Badem Eczanesi	
8- Hilal Çetinkaya	Hilal Eczanesi	
9- Emin Tarhan	Vatan Eczanesi	
10-Onur Akaylar	Berussa Eczanesi	

KAYDINI SİLDİRENLER

1- Sabri Varol	Yakamoz Eczanesi
2- Meral Nizamoğlu	Başak Eczanesi
3- Müberra Ölçen	Ms. Md.
4- Suay Uzgur	Sinem Eczanesi

YENİ KAYITLAR ÜYELİK DURUMU

1- Rezan Erdener	Serbest Eczacı
------------------	----------------

“Satranç Üzerine,,

Ecz.Murat Boyacıoğlu

Satranç... En ciddi insanların, tüm yaşamlarını adayabildikleri, hakkında kalın ciltler yazılmış, insanoğlunun yeryüzündeki nihai ölümsüz eserlerinden biridir. Genellikle, oyun, spor, bilim ve sanat öğelerini içeren bir o kadar da karmaşık bir uğraştır. Bu oyun içerdiği fikirler ve özü sayesinde en deneyimsiz oyuncular bile kendine çekmektedir. O zaman satrancı bu kadar cazip hale getiren özellikler nelerdir?

Satranç oyunu tıpkı hayat gibi, kaideleri önceden belirlenmiş bir arenada mantığın sıkı yasalarına göre oynanmaktadır.

Satranç oyunu hem içeriği hem de dış görüntüsü bakımından iki tarafın eşit kuvvetlerde başladığı bir mücadeleyi ortaya koyar. Bunun sonucu olarak, kişi

başka benliklerle, gerçek hayatta asla bulamayacağı adil bir denge içinde zihinsel mücadele imkanı bulur.

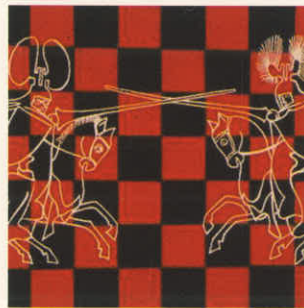
Kazanılsa da kaybedilse de satranç zihnin yalnızca mücadele gücüne dayanmaktadır. O yüzden insanın içindeki mücadele arzusunu yeteri derecede tatmin eder. Ona taşıdığı derinliği veren de işte budur.

Belki de en önemli özelliği, kişilik ve tarzların oynanan oyuna büsbütün yansımadır. Aşırı temkinli, mızımız, kurnaz, içine kapanık, döneç, fırsatçı, saldırgan, dengeli... Bütün mizaçlar açıkça belli olur. Dolayısıyla kişi, şahsi niteliklerini ve tarzını hayattan önce satranç arenasında deneme fırsatı bulur.

Satranç için hayatın bir minyatürü hatta hayatın tam kendisidir de diyebiliriz. Bilinmeyenler ile dolu bir başlangıç evresi, her şeyin şekillendiği mücadelenin

zirveye vurduğu orta evresi ve nihai son evresi. Bütün bunlardan ayrı, yoğun psikolojik, zihinsel ve bedensel aktivite...

Satranç tahtasının başında zaman harcamamızın bir nedeni vardır. Bu neden yaşamdan bekleediklerimiz ile örtüşür. Mesela romantik, sanatçı ruhlu bir oyuncu, tahta başında eser yaratma mücadelesi vermektedir. Onun için her hamle tuvaline vurduğu bir fırça darbesi, her taş ve konum ayrı bir renk ve kompozisyondur. Karşısında oturanı bir rakip olarak değil, eseri tamamlamakta fikir alışverişinde bulunduğu sanatçı arkadaşı olarak görür. Oyunlarını incelerken, taşların hareketleri insana muhteşem bir ahenk duygusunu ve bir şiirin coşkusunu yaşatır. Arzuladığı şekilde bitirdiği bir oyun, gururla sergilediği tablosudur. Artık, uzmanlar kusur aramak için, amatörler hayranlıklarından, oyunlarını tekrar tekrar incelemektedirler. Satranç tarihi bu tarz oyuncuların 19

y.y. romantizmi içinde barındırmaktadır. Anderssen ve Morphy 1800'lü yılların ikinci yarısında iz bırakmış, satrançta romantizmin ve sanat yönünün ünlü temsilcileridir.

Romantizm'den çok uzakta, satrancı bir savaş olarak algılayanı da vardır. Damarlarında Napolyo'nun hırsı dolaşır. Etkileyici ve estetik hamleler umurunda bile değildir. 'Amaca götürecek en kısa yol en iyi yoldur' felsefesiyle oynar. Tahtaya bakarken bir savaş alanı ve oraya buraya koşuşturan süvariler, piyadeler görür. Bir piyon uğruna saatlerce masa başında oturmaya hazırdır.

Önemli bir haneyi kontrolü altına aldığında, içini, İstanbul surlarına bayrak dikmiş Fatih'in gururu kaplar. Artık strateji bellidir; duraksamadan, önce Viyana'ya sonra Roma'ya yürümek. Tek mesele en az kayıp ile zafere ulaştıracak doğru taktiği uygulayabilmektir. Aslında bu derece ihtiras ve hırs sağlık açısından pek iyi olmayabilir. Nitekim, turnuvalarda veya çeşitli karşılaşmalarda, bir parti kaybettikten sonra odasından günlerce çıkmayan, yemeden içmeden kesilen ustaların hikayeleri anlatılır durur. Gerçek hayat ile satranç tahtası içindeki hayat arasındaki sınırın bulanıklaştığı noktadır bu. Masa üstündeki bozgun, insanın kişisel değerlerinin çöküşünü, ruhsal sarsıntı ve bunalımı beraberinde getirebilir. Gerçekte bu bunalım insanın zaaflarını görmesi ve doğruyu bulması için bulunmaz fırsattır. Satranç dışında pek az uğraş insana vaktini ayırması dışında bir bedel ödetmeden bu imkanı ve tecrübeyi sağlar.

19. yüzyılın sonlarından itibaren eski romantik karakterli, fantezi peşinde koşan oyuncuların yerine, mantık kurallarına bağlı, akılcı, bilimsel yöntemlere sadık oyuncuların çıktığını görüyoruz. Temellerini Steinitz'in attığı bu ekolün, en ünlüleri Lasker, Capablanca ve Alekhine'dir. Satranç literatüründe bu ekole "konumsal oyun" adı da verilmektedir. Yazımıza, şimdilik romantik ve konumsal oyun ekollerinden iki örnekle nokta koyalım.

Anderssen vs Dufresne, Berlin, 1853

1. e4 e5	2. Af3 Ac6	3. Fc4 Fc5
4. b4 Fxb4	5. c3 Fa5	6. d4 exd4
7. 0-0 d3	8. Vb3 Vf6	9. e5 Vg6
10. Ke1 A8e7	11. Fa3 b5	12. Vb5 Kb8
13. Va4 Fb6	14. A1d2 Fb7	15. Ae4 Vf5
16. Fxd3 Vh5	17. Af6+ gxf6	18. exf6 Kg8
19. Kad1 Vxf3	20. Kxe7 Axe7	21. Vxd7+ Şxd7
22. Ff5+ Şe8	23. Fd7+ Şd8	24. Fxe7
mat...		

Lasker vs Capablanca, St. Petersburg, 1914

1. e4 e5	2. Af3 Ac6	3. Fb5 a6
4. Fxc6 dxc6	5. d4 exd4	6. Vxd4 Vxd4
7. Axd4 Fd6	8. Ac3 Ae7	9. 0-0 0-0
10. f4 Ke8	11. Ab3 f6	12. f5 b6
13. Ff4 Bb7	14. Fxd6 cxd6	15. Ad4 Kad8
16. Ae6 Kd7	17. Kad1 Ac8	18. Kf2 b5
19. K2d2 K7e7	20. b4 Şf7	21. a3 Fa8
22. Şf2 Ka7	23. g4 h6	24. Kd3 a5
25. h4 axb4	26. axb4 K7e7	27. Şf3 Ka8
28. Şf4 g6	29. Kg3 g5+	30. Kf3 Ab6
31. hxg5 hxg5	32. Kh3 Kd7	33. Şg3 Şe8
34. K1h1 Fb7	35. e5 dxe5	36. Ae4 Ad5
37. A6c5 Fc8	38. Axd7 Fxd7	39. Kh7 Kf8
40. Ka1 Şd8	41. Ka8+ Fc8	42. Ac5
Siyah terk etti...		

“

Son dönem Avrupa sinemasının
Anadolu'dan beslenen genç yeteneklerinden biri

Fatih Akın ”

Ecz. Bülent Aksoy

1973 yılında Hamburg-Almanya'da doğan yönetmen, 1994 yılında Hamburg Güzel Sanatlar Fakültesi görsel iletişim bölümüne girer. 1995 yılında ilk kısa filmi "Du bist es" (Sensin)'in yönetmenliğini yapar. Bu çalışması ile Hamburg Uluslararası Kısa Film Festivali'nde İzleyici Ödülü alır.

1998 yılında yönetmen ilk uzun metrajlı filmi "Kurz und Schmerzlos"(Kısa ve Acısız)'ı çeker. Göçmen bir Türk ailesinin Almanya'da doğup büyüyen oğlu Gabriel (Cebrail)'in hikayesidir film.

Gabriel ve arkadaşları Sırp Bobby ve Yunanlı Costa, Hamburg'un Altona semtinde bir mahalle çetesi olarak hareket etmektedir. Gabriel'in hapse girip çıkmasıyla üç lü n ü n hayatında değişiklikler

başlar. Gabriel hayatını önemsiz bir suçlu olarak geçirmek istememektedir. Hapiste geçirdiği sürede olgunlaşmıştır. Fakat eski suç ortakları onun yeni amaçlarını anlamakta güçlük çekerler. Gabriel'in kız kardeşi Ceyda ile birlikte olan Costa bir yandan postacı olarak çalışıp, bir yandan küçük hırsızlıklara devam etmektedir. Daha sonra Ceyda'nın kendisini terk etmesiyle hayatı daha da kötüye gider. Bobby

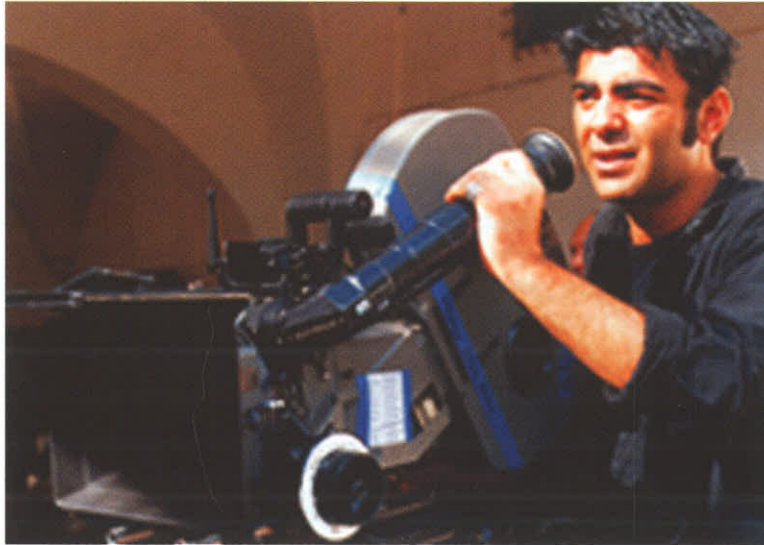
de yer altı hayatına devam etmek ve mafyada prestijli bir isim olmak istemektedir. Sevgilisi Alice ve Gabriel'in tüm ısrarlarına rağmen bu amacından vazgeçmez. Bu arada hiç hesapta olmayan bir şey olur ve Alice ile Gabriel'in aşkı başlar.

Mafya patronu Muhammer ile tanışan ve ilk büyük işini alan Bobby bu işte sürücü olarak Costa'yı kullanır. Fakat olaylar bekledikleri gibi gelişmeyecektir. İş yaptıkları silah kaçakçısı tarafından kandırılırlar ve Muhammer Bobby'yi öldürür. Yönetmen, kısa film ve belgesel çalışmalarının ardından

gerçekleştirdiği ilk uzun metrajlı filmi olan Kısa ve Acısız'da Almanya'ya göçlerin ilk yıllarında Türk göçmenlerin yaşadığı türden sorunları daha az tecrübe etmiş, etnik çeşitlilik ve azınlık olma durumlarını, içine sıkıştırıp

kalınan bir sıkıntı olarak yaşamaktansa bir araştırma alanı olarak değerlendirebilen, ilk kuşağın genç bir üyesi olarak, tavrını belirginleştiriyor.

Yönetmenin ikinci uzun metrajlı filmi olan "IM JULY" (Temmuz'da) 2000 yılında vizyona girdi. Genelde popüler sinemacılar tarafından tercih edilen; hafif ve gişe kaygısı taşıyan bir dal olan romantik-komedi türünün güzel ve başarılı bir

örneğidir Temmuz'da.

Genç ve yalnız bir insan olan Daniel, yaz tatilini şehirde, evinde geçirmeyi planlarken bir falın kendisine açtığı rastlantıların anlamını çözer ve hayatının aşkını buluverir. Bir gün sonra Türkiye'ye dönmeyi planlayan Melek'le bir gece geçirdikten sonra rotasını değiştirip genç kıızı bulmak üzere Türkiye'ye doğru bir yolculuğa çıkar. Yolda kendisine eşlik edecek olan kişi ise bütün bu olayları başına açan July'dir. Almanya'dan Ortaköy'e uzanan bu yolculuk, zıt karakterlere sahip olan Daniel ve July'yi keyifli bir serüvenin içine sokar.

Çevresiyle iletişim kurma konusunda isteksiz ve çekingen davranan Daniel, kendisinden hoşlanan yol arkadaşı ile kabuğunu kırmaya başlar. Film, yolculukla ve Daniel'in değişimi ile birlikte değişmeye başlar. Yönetmenin kendine has mizah anlayışı ve uçarılığı da eklenince, film iyice masalsi bir rengen bürünür.

Temmuz'da, festival çevresi dışında çok fazla tanınmayan Akın'ın, vizyon seyircisi ile tanıştığı ilk film. Ve başarılı bir popüler sinema örneği olması açısından da ayrı bir önem taşıyor.

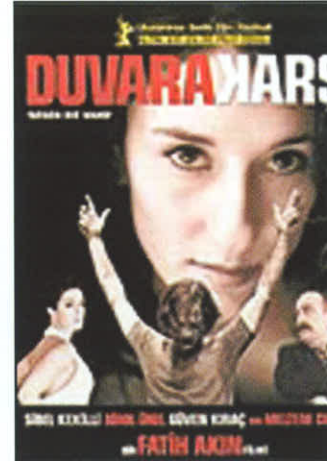
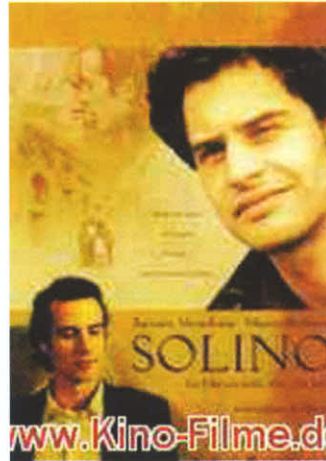
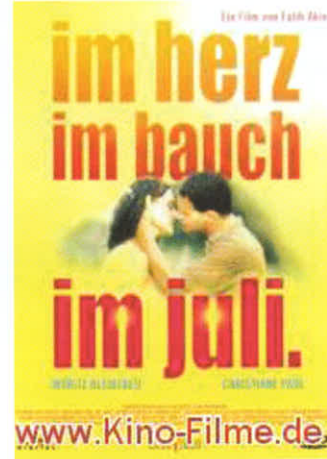
Üçüncü uzun metrajlı filmi "Solino"yu 2002 yılında gerçekleştiren yönetmen, bu filmde dev bir bütçe (10 milyon Mark) ve Avrupa'nın tanınmış oyuncularını kullanır. Ve bir önceki filmi Temmuz'da da olduğu gibi seyirciyi kalbinden yakalar. 1960'larda İtalya'da yaşayan bir çift olan Romano ve Rosa,

Apulia'daki evlerini terk ederek Almanya'ya taşınmaya karar verirler. Dusbürg'un gelişmekte olan tekdüze endüstriyel mahallelerinden birine, ilk pizza dükkanını açarlar.

Romana ortama çabuk uyum sağlar ama

Rosa ülkesini özlemektedir. Oğulları Gigi ve Giancarlo ise içine yeni girdikleri sosyal ortamda buldukları özgürlüğün tadını çıkarırlar. Müzik ve uyuşturucu ile iç içe olmalarından, aynı kadına aşık olmaları ile araları açılır ve Gigi annesiyle Solino'ya dönmeye karar verir.

önceki filmlerinde rastladığımız, göç, etnik gerilimler gibi konulara bu kez Türk göçmenler yerine, bir İtalyan ailesinin merkeze alındığı yaklaşımla

değişiyor.

2004 yılı yönetmen için oldukça önemli bir yıldır. Çünkü kendisine Berlin'de Altın Ayı ödülü kazandıran filmi "Gegen die Wand" (Duvara Karşı) aynı yıl seyirciyle buluşur.

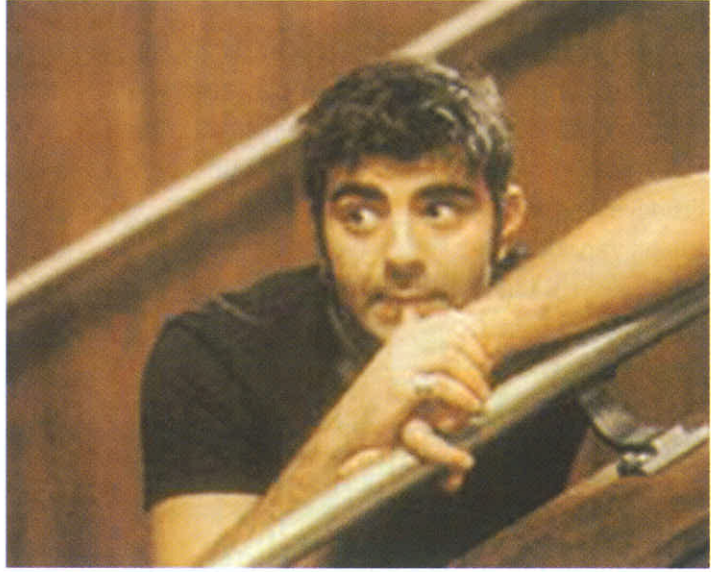
Konunun merkezinde yine 2. kuşak göçmen Türkler vardır. Cahit ve Sibel. Cahit hayattan tamamıyla kopmuş bir alkoliktir. Hayatında, uzatmaları oynar gibi bir hali vardır. Umutsuzluğun doruğa çıktığı bir anda, kendi kullandığı otomobille son hızla bir duvara çarpar. Tabi, kendi isteğiyle. Ama, ölmez. Tedavi için kaldırıldığı hastanede, kendisi gibi intihara teşebbüs eden

ve başaramayan Sibel'le karşılaşır ve tanışmalarının ilk dakikasında Sibel Cahit'e evlenme teklif eder. Sibel'in planı son derece açık ve nettir. Aile baskısından iyice bunalmıştır. Bir formalite evliliği yaparak ailesinden kurtulmayı ve hayatını dilediği gibi yaşamayı planlamaktadır. Bunun için de Cahit biçilmiş kaftandır.

Ancak Cahit öylesine boşvermiştir ki... Bu formalite evliliğini dahi kaldıracak gücü yoktur. Ama Sibel karardır. Her gördüğü yerde Cahit'i taciz eder, ısrar eder ve sonunda ikna etmeyi başarır.

Kimse kimseye karışmayacaktır bu evlilikte. Herkes dilediği gibi yaşayacak ve çiftler birbirine hesap vermeyecektir. Cinsel hayatlarında bile. Başlangıçta her şey planlandığı gibi gider. Hatta Sibel evlendiği günün gecesini başka bir erkekle geçirir. Ama birlikte yaşanan bu hayat yavaş yavaş çiftleri birbirine yaklaştırmaya başlar ve bu iki karakter, Temmuz'da da olduğu gibi, Almanya'da başlayıp İstanbul'a uzanan bir süreçte alışılmadık yollardan aşkı buluverir. Ve o aşkla büyürler.

kemiğe büründürdüğü "Cahit" karakteri hakkında bir film. Bunun önemle altını çizmek gerek. Elbette Sibel'i anlatmaya da vakit ayırıyor. Ama Cahit'in penceresinden. Bu yüzden filmi baskıcı Türk aile ve ahlak yapısı altında ezilen bir kadının öyküsü olarak okumak yeterli olmaz. Bu aşkın gücüne dair bir hikayedir. Önce Cahit'in sonra Cahit'le özdeşleşen Sibel'in.

Duvara Karşı, Birol Ünel'in (Cahit) son yıllarda beyaz perdede karşımıza çıkan en etkileyici performanslarından biriyle ete

Almanya'da doğup büyüyen yaşamını orada sürdüren Akın, 2000 yılı Berlin Film Festivali'nde Almanya'yı temsilen jüride yer almış genç bir yönetmen... Bu Almanlar'ın Akın'a verdikleri önemi kanıtıyor. Almanya'da iki kültür arasında kalmış ikinci kuşak genç Türkler'in sorunlarını, hızlı bir tempoyla, mizahi bir anlatım da katarak anlatan Akın, onların yalnız Alman insanı ve kültürü ile değil, başka ülkelerin kültür ve insanıyla olan çelişkilerini sergiliyor.

Bir başka bültende görüşmek üzere, herkese film gibi günler...